

מסכת מנהות

פרק ו'

א. אלו מנהות נקומות ושייריהן לכְהנִים, מנהת סלת, והמחבת, והפרחת, והחלות, וברקיקין, מנהת גוים, מנהת נשים, מנהת העדר, מנהת חוטא, ומנהת קנאות. רבי שמעון אומר, מנהת חוטא של כְהנִים נקמאת, והקמץ קרב לעצמו, והשרירים קרבין לעצמו:

ב. מנהת כְהנִים ומנהת כהן משיח ומנהת גסכים, למזבח, ואין בהם לכְהנִים. בזה יפה כה המזבח מפה הכהנים. שמי הלחם ולحم הפנים, לכְהנִים, ואין בהם למזבח. ובזה יפה כה הכהנים מפה המזבח:

ג. כל המנהות הנעות בכלי טענות שלוש מtnot שמן, יצקה, ובלילה, ומפו שמן בכלי קדם לעשיטן. והחלות בולין, דברי רבי. וחכמים אומרים, סלת. המלוות טענות בלילה, ברקיקים משוחין. כיצד מושחן, כמו כי. ושאר השמן נאכל לכְהנִים:

ד. כל המנחות הנעשות בכלל, טענות פתיחה. מנחת ישראל, כופל אחד לשנים, ושנים לאربعה, ובדיל. מנחת כהנים, כופל אחד לשנים, ושנים לאربعה, ואינו מבديل. מנחת כהן המשיח, לא היה מכפלה. רבי שמעון אומר, מנחת כהנים ומנחה כהן משיח, אין בהם פתיחה, מפני שאין בהם קמיצה, וכל שאין בהם קמיצה, אין בהם פתיחה. וכן בזמנים:

ה. כל המנחות טענות שלוש מאות שיפה וחמש מאות בעיטה. והשיפה והבעיטה בחטאים. רבי יוסי אומר, אף בבצק. כל המנחות באות עשר עשר, חוץ מליהם הפנים, וחכתי כהן גדול, שהם באות שתים עשרה, דברי רבי יהודה. רבי מאיר אומר, וכן באות שתים עשרה, חוץ מחלות תזה והגירות, שאין באות עשר עשר:

ו. העמר היה בא עשרון ושליש סאין. שתי הלחם, שני עשרונים ושליש סאין. לחם הפנים, עשרים וארבעה עשרונים מעשרים ואربعע סאין:

ז. העמר היה מנפה בשלוש עשרה נפה. ושתית הלחם בשתיים עשרה. וללחם הפנים באחת עשרה. רבי שמעון אומר, לא היה לה קצבה, אלא סלת מנפה כל צרכה היה מביא, שגא אמר (ויקרא כד), וללחם סלת ואפיקת אטה, עד שתהא מנפה כל צרכה:

